

ת"פ 36886/12/09 - מדינת ישראל נגד לוי זלקינד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2014

ת"פ 36886-12-09 מדינת ישראל נ' זלקינד

בקשה מס' 33

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

המאשימה/המשיבה

על ידי ב"כ עו"ד איריס שמואלי

נגד

לוי זלקינד

הנאשם/המבקש

על ידי ב"כ עו"ד שי עינת

החלטה

1. לפני בקשת הנאשם להורות על החזרת עדת התביעה טסה פוקס אל דוכן העדים, הפעם במסגרת פרשת ההגנה. הדיון בו מבקש הסנגור לזמנה קבוע ליום 9.9.14 ולכן החלטה זו תנתן בקיצור, בשל קוצר הזמן.

הרקע

2. הרקע לבקשה, בתמצית, הוא זה: הנאשם מואשם בביצוע מספר עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 [הפקודה], על סעיפיו הקטנים. באופן כללי ניתן לומר שלפי כתב האישום, הנאשם השתמש בחשבון ע"ש טסה פוקס שמספרו 209104 בבנק הבינלאומי, על מנת להזרים אליו הכנסות שלו, בסך 2,787,204 ₪ בשנים 2003 - 2006, באופן שיוסתר הקשר שלו לאותם כספים, והכל - כדי להתחמק מתשלום מס בגין הכנסות אלה. בהמשך לכך גם לא דיווח על הקשר שלו לחשבון הנ"ל בהצהרת ההון שלו ל-31.12.2003, וביצע בכך עבירות נוספות לפי סעיף 220 לפקודה.

3. טסה פוקס העידה כעדת תביעה. במהלך עדותה טענה המאשימה כי היא מוסרת גרסה שונה מזו שמסרה בחקירתה ברשות המיסים, וזאת - בפרטים מהותיים. משכך, ביקשה התובעת להגיש את הודעתה בחקירה מכח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 [פקודת הראיות]. לאחר בחינת הדברים ומששוכנעתי שאלה אכן פני הדברים, התרתי להגיש את ההודעה (החלטה מיום 6.11.13, עמודים 125 - 126 לפרוטוקול) - ת/47. בהמשך העדות ביקשה התובעת גם להכריז על טסה פוקס כעדה עוינת לפי סעיף 179 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 [החסד"פ], והתרתי זאת. לפיכך, העדה נחקרה בהמשך בחקירה נגדית על ידי התובעת.

לאחר מכן חקר הסנגור את העדה בחקירה נגדית. בחקירתה הנגדית מסרה העדה שהיתה אמורה להיות התחשבנות בינה לבין הנאשם בגין כספים שנמצאים באותו חשבון, והם אמורים להתחלק בכסף [עניין ההתחשבנות]. דברים אלה

עמוד 1

לא נמסרו קודם לכן בעדות הראשית והם גם לא מופיעים בהודעתה של העדה ברשות המיסים. לפיכך, בחקירתה החוזרת, שאלה התובעת את העדה מדוע מסרה את עניין ההתחשבות לראשונה בחקירתה הנגדית. על כך השיבה העדה תחילה "אף אחד לא שאל את זה" (פ/175, שורה 1) ובהמשך אמרה לתובעת: "אני הייתי במשרד שלך ואמרתי לך את זה... לפני כמה שנים" (פ/175, שורות 6 - 8).

הבקשה, התגובה והתשובה

4. ביום 24.8.14 הגיש הסנגור בקשה, בה ציין שוחח ביום 15.8.14 עם העדה, לאחר תום עדותה, על יסוד השתלשלות העניינים הנ"ל, והיא ציינה באזניו שהיתה בפגישה ארוכה מאד בפרקליטות, ושם מסרה לתובעת את כל מה שסיפרה בבית המשפט, לרבות את עניין ההתחשבות. מוסיף הסנגור כי עובר לעדותה של טסה פוקס בבית המשפט פנה אל הפרקליטה לקבל מידע על ישיבת הריענון שנערכה לעדה, ולא קיבל כל מידע כזה. בינואר 2014, לאחר העדות, אישרה הפרקליטה לסנגור שעל פי הרשום ביומן משרדה אכן היתה פגישת ריענון עם העדה בסוף 2011, אך לא נערכה כל תרשומת מהישיבה. לטענת הסנגור, משהגיע לידו מידע שלא היה בידו קודם לכן, לפיו העדה לא מסרה את שמסרה בעדותה בבית המשפט, לרבות עניין ההתחשבות, לראשונה בחקירה הנגדית, אלא מסרה עניין זה עוד קודם, לפרקליטה במשרדיה, מתקיים המצב החריג המוזכר בספרו של קדמי וכן בע"פ 36/74 מדינת ישראל נ' יגאל אלון, פ"ד כח(2) 443 (1974) [עניין יגאל אלון]. החריג מתייחס למצב בו נודע לסנגור מידע שלא היה בידו עובר לחקירה הנגדית של העד הרלוונטי. לפיכך, יש להתיר לו לזמן את טסה פוקס לעדות כעדת הגנה, על מנת שיוכל לבקש ממנה לאשר שהיתה ישיבה ארוכה בפרקליטות שבה מסרה את כל מה שמסרה בבית המשפט.

5. התובעת מתנגדת לבקשה מכל וכל. ראשית, היא מציינת כי פנייתו של הסנגור אל העדה, אף לאחר שהעידה, היא מעשה שלא יעשה, שכונה "פרוצדורה לא כשרה", אשר אין להתיר את המהלך, מציינת התובעת. עוד מוסיפה התובעת כ(2) 376, 384 (1966) [עניין רחביה]. כבר מטעם זה אין להתיר את המהלך, מציינת התובעת. עוד מוסיפה התובעת שטסה פוקס אכן זומנה לפרקליטות לפגישת ריענון, שהתקיימה ביום 22.11.11. כך נרשמה בגליון הטיפול של התיק. הפגישה התקיימה בנוכחות הפרקליטה ומתמחה. באותה פגישה לא מסרה העדה דבר מעבר למה שמסרה בחקירתה ברשות המיסים. משכך, לא נרשמה כל תרשומת על אודות הפגישה לב"כ הנאשם שייצג אותו באותה עת (מאז הוחלף הייצוג). לבסוף, העדה לא העידה בסמוך לפגישת הריענון, בשל מו"מ שהתנהל בין הצדדים, שבגינו ביקשו לדחות את המשך המשפט לפרק זמן ממושך. לאחרונה ערכה התובעת חיפוש נוסף במשרדה ולא מצאה כל תרשומת המתייחסת לאותה פגישת ריענון. הפרקליטה מבחירה שהעדה לא מסרה לה את הדברים שאמרה בבית המשפט. כבר בעדותה הראשית סתרה את דבריה בחקירה ולכן נתבקשה ההגשה של הודעתה, ובהמשך הוכרזה עדה עויינת. משכך, אין כל תכלית לזימון המחודש, וגם מטעם זה מתנגדת לו המאשימה.

6. הסנגור השיב לתגובה וטען כי ההגנה רשאית לקרוא כעד מטעמה לעד שהעיד מטעם התביעה, וגם רשאית לבקש מבית המשפט לעשות כן (סעיף 178 לחסד"פ). לפיכך, הוסיף, משסיים עד תביעה את עדותו, שוב אין ההגנה מנועה מלבוא עמו בדברים וכתוצאה מכך להזמין כעד מטעמה. הוא מצייין כי טסה פוקס אמרה כבר בחקירתה החוזרת את הדברים שאמרה לסנגור, ולכן אין הדבר דומה לשאירע בעניין רחביה.

גם אם יתברר שהסנגור "זיהם את ההליך" בפנייתו הקצרה לעדה, דבר המוכחש, הרי שזה כאין וכאפס לעומת

זיהום ההליך אם יתבררו דבריה של העדה כנכונים בכל הנוגע לישיבת ההכנה שנערכה לה במשרדי המאשימה. הסנגור טוען שאם בישיבת ההכנה אמרה גב' פוקס את הדברים עליהם חזרה בבית המשפט, צריך היה להציג זאת לבית המשפט בעת הבקשה להגיש את הודעת מכח סעיף 10א לפקודת הראיות.

דין והכרעה

7. ראשית, כפי שציין הסנגור, דברי העדה כי סיפרה לפרקליטה כבר בפגישה במשרדה את כל מה שסיפרה בבית המשפט, נאמרו במהלך חקירתה החוזרת. אילו ביקש הסנגור לברר דברים אלה, יכול היה לבקש רשות מבית המשפט לשאול שאלות נוספות, בעקבות האמירה המפתיעה הנ"ל, באותו מעמד. לא אחת מתיר בית המשפט לצד לשאול שאלות לאחר חקירה חוזרת, כאשר יש לכך הצדקה. הדבר לא נעשה. בינתיים החלה פרשת ההגנה, הנאשם כבר העיד וכעת אין מקום לאפשר את החזרתה של העדה אל הדוכן.

8. שנית, העדה מסרה גרסה ארוכה ומפורטת בחקירה הנגדית. מבחינה מהותית, עימת אותה הסנגור עם כל מה שרצה לעמת. השאלה אם דבריה נאמרו לראשונה בבית המשפט או שנמסרו עוד קודם לפרקליטה אינה משליכה על כך, שהדברים שמסרה בבית המשפט שונים מהותית ממה שמסרה בחקירתה. מתברר, כי בנקודת זמן לא ידועה בין חקירתה ברשות המיסים לבין עדותה בבית המשפט, התגבשה אצל העדה ההחלטה למסור בבית המשפט גרסה שונה מזו שמסרה בחקירה. **איני מוצאת שקביעת נקודת הזמן שבה החליטה לשנות גרסתה - לפני או אחרי הפגישה עם הפרקליטה - תסייע לי בבואי להחליט האם לסמוך ממצאים על עדותה בבית המשפט, או על הודעתה ברשות המיסים, כאמור בסעיף 10א(ג) לפקודת הראיות.**

יותר מכך: עניין ההתחשבות לא נמסר בחקירה הראשית של העדה, אלא רק בחקירה הנגדית. אם גב' פוקס סיפרה על עניין ההתחשבות מיזמתה לפרקליטה במשרדה, מדוע לא מסרה דברים אלה מיזמתה בחקירה הראשית, שממילא היתה שונה בנקודות מהותיות מהחקירה ברשות המיסים? לנושא ה"התפתחות" בגרסה יש משמעות.

לאור כל אלה, איני מוצאת שיש טעם לליבון השאלה, שמטרתה למקד את מועד מסירת גרסת ההתחשבות לראשונה, עם גב' פוקס.

9. אציין, שהגעתי למסקנה שהגעתי מבלי להדרש להתנהלות הסנגור בעצם פנייתו לגב' פוקס, התנהלות המעוררת שאלה לא פשוטה. בעניין זה אפנה לדברי כבוד הש' זילברג בעניין רחביה הנ"ל. לעניין הפנייה לעד שכבר העיד אני מפנה גם לע"פ 147/71 מדינת ישראל נ' בחג'אן, פ"ד כו(1) 76, 80 (1971).

אוסוף, כי פסק הדין אליו הפנה הסנגור בעניין יגאל אלון אינו רלוונטי לענייננו. שם התייחס בית המשפט למצב שבו ביקש צד לקרוא בשנית לעד שהעיד מטעמו, כשאותו צד טרם סיים את פרשת ראיותיו. על כך ציין בית המשפט כי לשם מתן היתר מצד בית המשפט לבקשה זו אין כלל צורך באסמכתה חוקית, שכן אין בכך משום סטייה מסדר הבאת הראיות. כאן מבקש הסנגור לקרוא לעדות לעד של הצד האחר, לאחר שהצד האחר סיים הבאת ראיותיו. חרף חיפושי, לא הצלחתי לאתר את פסקי הדין אליהם הפנה הסנגור בתשובה לתגובה, מלבד ע"פ 338/61 בנוז' מדינת ישראל,

פ"ד טז 289 (1962), והוא אינו אומר אלא זאת: שעניין התרת זימון מחדש של עד היריב שכבר העיד נתון לשיקול דעתו של בית המשפט. בכך אין כדי לסייע לנו.

10. בשולי הדברים אזכיר, כי הסנגור הודיע לבית המשפט על כך שהוא שוקל לבקש לזמן את גב' טסה פוקס פעם נוספת, כעדת הגנה, עוד לפני הדיון הקודם בתיק (26.6.14), קרי: טרם הפגישה עם גב' פוקס באוגוסט 2014. עם זאת, הדבר נעשה רק עתה.

11. לסיום אציין שהודעתה של הפרקליטה לפיה העדה לא אמרה בפגישת הריענון דבר שלא אמרה בחקירתה ברשות המיסים, ולכן לא נדרשה תרשומת על תוכן הריענון (מעבר לרישום עצם קיומה של פגישה בטופס הטיפול) - מקובלת עלי. כאשר פגישת הריענון מתמצה בכך שהעד קורא הודעותיו וחוזר על דברים שכבר אמר, אין צורך לערוך תרשומת ואין כל פסול בהתנהלות הפרקליטה בעניין זה.

סיכום

12. סוף דבר, מכל הטעמים המפורטים לעיל **אני דוחה את בקשת ההגנה לשוב ולזמן את גב' טסה פוקס אל דוכן העדים, הפעם במסגרת פרשת ההגנה.**

בדיון ביום 9.9.14 יעידו כל יתר עדי ההגנה ופרשת ההגנה תסתיים.

המזכירות תשלח החלטתי זו בדחיפות יתרה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.